

Понедељак, 30.06. 2025.

Београд – Авала – Гроцка – Београд

”... Ко је имао среће да се јутрос пробуди у Београду, може сматрати да је за данас довољно постигао у животу. Свако даље инсистирање на још нечему, било би нескромно ...“ (*Д. Радовић*)

Освануо је ведар и од јутра топао дан. Београд и Србија бележе сушу и тропске ноћи а истовремено Лењинградску област погађају поплаве, а Москва је на само 13 °C. После окупљања и доручка полазимо на Авалу. Требало је видети много тога, а времена је увек мало. Прво обилазимо Споменик совјетским ратним ветеранима на Авали. Трагична судбина заповедника Београдске операције С. С. Бирјузова није га задесила у борбама за ослобођење престонице, већ 20 година касније када је на челу војно-државне делегације доживео авионску несрећу на планини Авали, у намери да дође на јубиларну прославу 20. година од ослобођења града. Потом смо се упутили према монументалном споменику Незнаног јунака, рад И. Мештровића, подигнутог на месту средњовековног града Жрнова. Пре обилазка Авалског торња придружује нам се и наша сарадница Љиљана, која у овој групи гостију из Русије има и једну познаницу од пре две године. Са видиковца, високог 122 m, по ведром и сунчаном времену посматрамо Београд али и добар део Шумадије, Срема и Баната. Учесници кампа упознали су се са главним природним и културно-историјским карактеристикама Авале. Наравно и са трагичном судбином првобитног торња. Обилазимо и споменике из II светског рата у Лештанима и Ритопеку са читањем пригодних информативних текстова о њима на руском. Затим одлазимо на ручак у ресторан Виногради – један од најлепших видиковаца у граду. Историја ресторана, ентеријер, пријатна атмосфера, уређен околни простор, поглед на Дунав и Банат и много тога још овде привлачи пажњу посетилаца. Кулминација изненађења за наше госте је Грочански кеј, сплавови, возња Дунавом и боравак на Грочанској ади. Љиљана и Душан, али и Дамјан и Димитрије су добри и пријатни домаћини, а гости их нерадо напуштају. Враћамо се у Београд и одлазимо у посету једне од највећих цркава у православном свету – Храм Св. Саве. Оно што највише привлачи пажњу свакако је мозаик који украшава унутрашње зидове храма. Гости се интересују за историјат градње цркве и фасцинирани су лепотом и габаритом исте. Срећемо свештеника спремног за сарадњу и разговор – на добром руском језику казује гостима да у православном свету има виших храмова али да је овај навећи по запремини. Закаснили смо да посетимо Руску православну цркву Св. Тројице, али смо детаљно обишли цркву и порту Св. Александра Невског. Због блокаде околних саобраћајница посету цркви смо продужили и детаљно упознали са њеном историјом – од шатор цркве генерала Черњајева, преко првобитног храма посвећеног овом свецу, ... до садашњег времена. На сву срећу блокада раскрснице на улазу у цркву није дуго трајала али је била интензивна и бучна. Гости су из медија већ знали за дешавања у Београду и Србији, али су сада први пут били реално тако блиско са истим. Доза нелагоде се код појединаца јасно могла видети. Наша неопрезност нас је спречила да по плану вечерамо у ресторану Градска на Дорћолу (понедељак је нерадни дан). Зато заобилазимо центар града и преко Карабурме и Миријева одлазимо на вечеру у ресторан Завичај на Булевару краља Александра. Дочекују нас блокиране улице у зони Цветкове пијаце, па споредним правцима госте доводимо до смештаја. Било је то бурно вече са много блокираних улица и покушаја да се дође до жељене локације. Радни дан се продужио до иза поноћи. Данас су гости остали ускраћени за обилазак Скадарлије и Трга Републике.

